

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 K 160585 21 Kž

Novi Travnik, 23.05.2022. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Darmin Avdić, kao predsjednik vijeća, te Lazarela Porić i Stana Imamović kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Sanele Nesimi, u kaznenom predmetu protiv optuženog S. N., zbog kaznenog djela Teške krađe iz članka 287. stavak 1. točka a) Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom žalbe kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva Travnik protiv presude Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 160585 19 K od 28.10.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 23.05.2022. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika se uvažava, osporena presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 160585 19 K od 28.10.2021. godine se preinačava u odluci o kazneno pravnoj sankciji, tako da se uz primjenu članka 42., 43. i 49. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, optuženi S. N. osuđuje:

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 6 (šest) MJESECI

U preostalom dijelu prvostupanjska presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 160585 19 K od 28.10.2021. godine, optuženi S. N. je oglašen krivim zbog kaznenog djela Teška krađa iz članka 287. stavak 1. točka a) Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje mu je izrečena novčana kazna u iznosu od 1.000,00 KM, koju je dužan platiti u roku od 6 mjeseci od dana pravomoćnosti presude, uz upozorenje u smislu članka 48. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, da će sud, ukoliko novčana kazna ne bude plaćena u datom roku, istu zamijeniti kaznom zatvora na način da će se za svakih započelih 100,00 KM odrediti jedan dan zatvora. Istom presudom optuženi je obavezan na naknadu troškova sudskog paušala u iznosu od 40,00 KM, u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude, sve sukladno odredbi članka 202. st. 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine,.

Pravovremeno izjavljenom žalbom presudu Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 160585 19 K od 28.10.2021. godine, osporava Kantonalno tužiteljstvo iz Travnika. Žalbom se osporena presuda pobija zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji i

povrede Kaznenog zakona. Konačno se u žalbi predlaže da se ista uvaži i napadana presuda preinači u dijelu odluke o kazni i da se optuženom izrekne kazna zatvora.

Odgovor na žalbu od strane optuženog nije podnesen.

Postupajući sukladno članku 319. stav 8. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, a obzirom da stranke nisu tražile da budu obavještene o sjednici Vijeća drugostupanjskog suda, sjednica je održana bez njihove nazočnosti.

Sud je osporenu presudu preispitao u dijelu kojim se ta presuda pobija žalbom /odredba čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine/, i po službenoj dužnosti, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci, rukovodeći se slijedećim razlozima:

Člankom 311. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, propisani su žalbeni osnovi iz kojih se presuda može pobijati, pa je kao drugi žalbeni osnov navedena povreda Kaznenog zakona, a četvrti žalbeni osnov je odluka o kaznenopravnoj sankciji, pa će ovaj sud tim redoslijedom cijeliti žalbene osnove iz žalbe kantonalnog tužitelja.

Kada se ovakvi žalbeni navodi dovedu u vezu sa obrazloženjem osporene presude onda se nesporno može zaključiti da je na naprijed navedeni način povreda Kaznenog zakona na koju tužiteljica ukazuje u svojoj žalbi, počinjena.

Člankom 313. točka e) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine je propisano da je Kazneni zakon povrijeđen kada je odlukom o kazni ili uvjetnoj osudi, odnosno odlukom o mjeri sigurnosti ili o oduzimanju imovinske koristi prekoračeno ovlaštenje koje sud ima po zakonu. Povreda Kaznenog zakona postoji ako sud ne primjeni neku od kaznenopravnih odredaba iz Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, koju je u nekom konkretnom slučaju trebalo primijeniti ili je pogrešno primijenjena. Obzirom da kantonalna tužiteljica u svojoj žalbi ukazuje na ovu povredu, ovaj sud je bio u prilici da ispita taj žalbeni osnov i pri tome je utvrdio da je žalba u tom dijelu osnovana. Naime, za kazneno djelo koje je optuženom stavljeno na teret iz članka 287. stav 1. točka a) Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, propisana je kazna zatvora od 6 mjeseci do 5 godina. Prilikom odmjeravanja sankcije optuženom prvostupanjski sud se poziva na odredbu članka 50. stav 1. točka b) Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i optuženom izriče novčanu kaznu u iznosu od 1.000,00 KM. Prvostupanjski sud ovu kaznu izriče uz primjenu instituta ublažavanja, ali pri ne navodi koje su to osobito olakotne okolnosti se stekle na strani optuženog. Donoseći ovakvu odluku prvostupanjski sud također vrši povredu zakonske odredbe članka 51. stav 1. točka e) Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, kojom je propisano da će sud ublažiti kaznu u granicama ako je za kazneno djelo propisana kazna zatvora od najviše jedne godine, kazna se može ublažiti do 3 mjeseca zatvora. Suprotno navedenom prvostupanjski sud cijeni da nedostaju odredbe Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine o granicama ublažavanja kazne i odmjeravanju kazne zatvora za konkretno kazneno djelo, pa po vlastitom nahođenju rješava na način koji smatra da je povoljniji za optuženog i time čini povredu Kaznenog zakona kako to opravdano kantonalna tužiteljica ističe u svojoj žalbi.

Prvostupanjski sud je navedenu novčanu kaznu mogao izreći u primjenu instituta ublažavanja samo u situaciji da je odlučivao o krivnji za kazneno djelo za koje nije propisana najmanja mjera, što u konkretnom nije bio slučaj.

Tužiteljica u nastavku svoje žalbe ističe da se prvostupanjski sud prilikom odmjeravanja kazne prvenstveno rukovodio činjenicom da je optuženi priznao krivnju i iskazao spremnost za promjenu svog ponašanja, čemu se po ocijeni tužiteljstva daje prevelik značaj. U žalbi se posebno ukazuje da je optuženi već 5 puta osuđivan za ista ili istovrsna kaznena djela, te da je iskazao upornost u izvršenju istih, zbog čega se izrečenom sankcijom ne može postići ni generalna, a ni specijalna prevencija.

I ovi žalbeni navodi su utemeljeni.

Prvostupanjski sud je optuženom za kazneno djelo Teške krađe iz članka 287. stavak 1. tačka a) Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za koje je tim člankom propisana kazna zatvora od 6 mjeseci do 5 godina, uz primjenu instituta ublažavanja, izrekao novčanu kaznu u iznosu od 1.000,00 KM. Prilikom odmjeravanja ovakve kazne niži sud je na strani optuženog cijenio niz olakotnih okolnosti, od kojih neke i nemaju taj karakter. Po nalaženju ovog suda, pored olakotnih okolnosti da je optuženi priznao izvršenje kaznenog djela, da je nezaposlen, otac troje malodobne djece i da je bolestan, koje i ovaj sud prihvata kao takve, niži sud je kao olakotne okolnosti cijenio i male posljedice nastale izvršenjem djela. Međutim iz stanja spisa proizlazi da je optuženi otuđene stvari koje su značajne vrijednosti (764,00 KM) otkupio i vratio oštećenom, ali tek nakon što se otkrilo da je on počinitelj kaznenog djela. Na isti način sud cijeni i olakotnu okolnost, koju kao takvu cijeni niži sud, da nema dokaza da je optuženi u međuvremenu osuđivan. Nejasno je šta je sud opredijelilo na ovakvu konstataciju iz razloga što je u izvodu iz kaznene evidencije od 13.06.2019. godine evidentirana kao zadnja pravomoćna presuda od 11.07.2018. godine kojom je optuženom izrečena kazna zatvora u trajanju od 3 mjeseca sa periodom provjere od 2 godine, a konkretno kazneno djelo je počinio slijedeće 2019. godine pa stoga i nije utemeljen zaključak da optuženi u međuvremenu nije osuđivan, niti je se navedeno moglo cijeliti kao olakotna okolnost.

Nadalje, ono što je opredjeljujuće za prednju odluku ovog suda, je prije svega činjenica da navedene olakotne okolnosti po ocjeni ovog suda nemaju karakter osobito olakotnih okolnosti. Dakle, na strani optuženog su se stekle redovne olakotne okolnosti koje i ovaj sud prihvata kao takve, a to je da je optuženi priznao izvršenje kaznenog djela na glavnom pretresu, s tim što je to priznaje tek uslijedilo na glavnom pretresu, zatim da je porodičan, otac troje malodobne djece, da je nezaposlen i da ima određenih zdravstvenih poteškoća.

Međutim, niži sud u osporenoj odluci, osim navoda da je optuženi do sada osuđivan i da se radi o 5 presuda, ne navodi niti obrazlaže, o kakvim odlukama se radi, kada je osuđivan i za koja kaznena djela, što je od značaja za pravilno odmjeravanje kazne optuženom. Iz izvoda iz kaznene evidencije PS Travnik broj 02/-7-3-04-2-4-229/19 od 13.06.2019. godine proizlazi da je optuženi S. N. do počinjenja konkretnog kaznenog djela osuđivan 6 puta, a ne kako to pogrešno navodi prvostupanjski sud u obrazloženju osporene presude da se radi o 5 presuda, ili kako t se u izreci navodi

14 presuda. U vremenskom periodu od 2012. godine do 2018. godine optuženom su uglavnom zbog kaznenih djela protiv imovine (jedna osuda je zbog posjedovanja i omogućavanja uživanja opojnih droga iz članka 239. stav 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine,) izrečene 3 uvjetne osude i 3 zatvorske kazne. Optuženi je zadnji put osuđivan presudom Općinskog suda u Sanskom Mostu 11.07.2018. godine kada mu je izrečena uvjetna osuda, kazna zatvora u trajanju od 3 mjeseca sa periodom provjere od 2 godine, a konkretno kazneno djelo čini 21./22.05.2019. godine, dakle u vremenu provjeravanja. Slijedom navedenog, zbog činjenice da se na strani optuženog ne nalaze osobito olakotne okolnosti, a da istovremeno se radi o povratniku u počinjenju istovrsnih kaznenih djela, koji konkretno kazneno djelo čini u vremenu provjeravanja, pa u konačnom i koji je otuđene predmete vratio oštećenom, ovaj sud nalazi da je žalba kantonalne tužiteljice utemeljena i da je optuženom neophodno izreći bezuvjetnu kaznu zatvora, ali ipak u okviru najniže zakonom propisane kazne, a to je kazna zatvora u trajanju od 6 mjeseci.

Izricanje kazne zatvora u naprijed navedenom vremenskom trajanju, uzimajući u obzir sve okolnosti, prije svega nalažu razlozi specijalne prevencije. Ovako izrečena kazna zatvora treba utjecati na optuženika na način da prestane sa vršenjem kaznenih djela, i da nakon izricanja kazne ponovno ne dolazi u sukob sa zakonom. Istodobno izrečena kazna izražava osudu počinjenog kaznenog djela i treba ostvariti preventivni utjecaj na druge potencijalne počinitelje kaznenih djela da ista ne vrše. Preinačena kazna zatvora u trajanju od 6 mjeseci, koja je izrečena optuženiku S. N. se ocjenjuje adekvatnom kaznom za stupanj kaznene odgovornosti navedenog optuženika i težini kaznenog djela za koje je oglašen krivim.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu Kantonalnog tužiteljstva Travnik uvažiti, osporenu presudu prvostupanjskog suda preinačiti na način kako je to učinjeno u izreci ove presude, a sve sukladno odredbi članka 329. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

Zapisničar
Sanela Nesimi

Predsjednik vijeća

Darmin Avdić

POUKA:
Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.